

Δίων ὁ Κάσσιος ἀναφέρει ὅτι μιᾶ τῶν ἡμερῶν κατέπεσε βροχὴ τις ἐξ ἄμμου κεχρωματισμένη ἐξ ἰλύος χαλκοῦ. Πλείστοι συγγραφεῖς τοῦ μεσαιῶνος ἀναφέρουσι βροχὰς πλίνθων, αἶματος, (κυρίως τὰς τοιοῦτου εἶδους βροχὰς ἐκάλουν οὕτως ἐκ τοῦ ὑπερύθρου χρώμα τῶν μεταλλικῶν τεμαχίων), βορβόρου, αἵτινες ἦσαν κυρίως βροχαὶ ἐξ ἄμμου σιδηροῦχου πεπλυμένου ἐντὸς ὕδατος.

Μόλον ὅτι, ὡς βλέπομεν, αἱ τοιοῦτου εἶδους βροχαὶ ἀνεφάνησαν κατὰ τοὺς μυθολογικοὺς χρόνους, μόλις ἐκ τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, καὶ ὅν ἦσαν ἀφθονώτεροι, ἤρχισαν νὰ μελετῶνται.

Κατὰ τὸν Μάιον τοῦ 1803, κατέπεσεν ἀφθονος βροχὴ ἐξ ἄμμου παρὰ τὸ χωρίον Aigles (εἰς Νορμανδίαν.) Ὁ κ. Biot, μέλος τῆς Ἀκαδημίας, ὑπεχρεώθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἵνα ποιήσῃται ἐπιτοπίους μελέτας περὶ τοῦ φαινομένου τούτου· τὸ ἀπὸτέλεσμα τοῦ ταξιδίου του ἐξέβηκε δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν ἢ ἐπιστολῇ αὐτῇ ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῶν Συζητήσεων» τῆ 14 Θερινημεριῶνος (1) ἔτος XI (2 Αὐγούστου 1803.)

Ὁ Ἀραγὼ ἀναφέρει τὰ ἐξῆς γεγονότα, ἐμιλῶν περὶ βροχῶν με-

μετμένων μετὰ ξένων σωματίων.
 «Τὴν 14 Μαρτίου 1813, ὑπὸ ἀνέμου πνέοντος ἐπὶ δύο ἡμέρας κατὰ συνέχειαν, οἱ κάτοικοι τοῦ Gerace (Καλαβρίας) διέκρινον νέφος τι πυκνὸν προχωροῦν ἐκ τῆς θαλάσσης πρὸς τὴν ἤπειρον. Κατὰ τὴν δευτέραν ὥραν μετὰ μεσημβρίας, ὁ ἀνεμος ἐκόπασεν, ἀλλὰ τὸ νέφος ἐκάλυπτεν εἰσέτι τὰ γειτνιαζόντα ὄρη καὶ ἤρχισε νὰ κωλύη τὸ φῶς τοῦ ἡλίου· τὸ χρώμα του κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπερύθρον, ἀπέληξεν εἰς τὸ ἐρυθροῦν χρώμα τοῦ πυρός. Ἡ γῆ τότε ἐβυθίσθη εἰς τόσον μέγα σκότος, ὥστε, τὴν τετάρτην ὥραν, ἤναγκάσθησαν νὰ φωτίσωσι τὸ ἐσωτερικὸν τῶν οἰκιῶν των. Ὁ λαὸς ἔντρομος ὡς ἐκ τοῦ σκότους καὶ τοῦ χρώματος τοῦ νέφους, ἔδραμε σωρηδὸν ἵνα προσευχηθῇ εἰς τὴν μητρόπολιν. Τὸ σκότος ὄλονεν προχωρεῖ καὶ ὁ οὐρανὸς ἅπας χρωματίζεται ὡς ἐρυθροῦς σίδηρος, ὁ κεραυτὸς ἤρχισε νὰ μυκᾶται, καὶ ἡ θάλασσα, ἂν καὶ ἀπεῖχεν 11 κιλόμετρα τῆς πόλεως, ἠῦξανε τὸν τρόμον τοῦ λαοῦ διὰ τῶν γογγυσμῶν τῆς. Ὅθεν ἤρχισαν νὰ πίπτωσι χονδραὶ σταγόνες ἐρυθρᾶς βροχῆς,

(1) Ἐνδέκατος μῆν τοῦ ἐπὶ τῆς γαλλικῆς ἐπανάστασις χρονολογίου.